

„Ekspres“, 11. мај 1993.

СНИМИО Р. ГРУЈИЋ

Сузе као слика немоћи у тражењу изгубљених драгих

ЈОШ ЈЕДНОМ О СУДБИНИ ОТЕТИХ ДРЖАВЉАНА СРЈ

ПОЛИТИЧКИ ДНЕВНИК

ЋУТАЊЕ ЗА ОТМИЧАРЕ

● На јучерашњој конференцији за штампу Фонда за хуманитарно право критике на рачун власти због отмице житеља Сјеверина и Буковице и путника на станици Штрпци

Сузе и уздаси обележили су јуче једну конференцију за штампу у београдском Међународном прес центру. Плакали су поједини чланови родбине због неизвесне судбине својих најмилијих који су отети из Сјеверина, из пљеваљског села Буковице и из воза на прузи Београд-Бар у станици Штрпци. Плакала је једна Милка рођена Никшићанка, плакала је једна муслиманка из Бањалуке, обе за отетим синовима, плакала је једна средовечна жена за зетом. Уздисала су браћа и очеви.

Била је то прес конференција коју је организовао Фонд за хуманитарно право на којој је изнето низ примера кршења основних људских права, међу којима свакако важно место заузимају

и поменуте три отмице. Доста речи критике изречено је на рачун власти, како српских тако црногорских, али и савезних.

Набројана су имена многих министара који су обављали помоћ, али је била никаква, а поменуто је и хултање савезног министра за

људска права, који је ваљда имао моралну обавезу да се огласи поводом ових нерасветљених отмица.

Помињани су примери циничних одговора родбини отетих, па чак и шегачење на њихов рачун.

- Власт мора да спречи такве поступке, рекао је Вла-

ТРЕБИЊИЗАЦИЈА

Наташа Кандић, из Фонда за хуманитарно право, посебно је указала на кршење људских права према великом броју Бањалучанца неспрске националности али и према Србима који се таквим стварима противе.

На удару су, према речима Наташе Кандић, први били Муслимани који се нису одазвали позиву за мобилизацију. Прво су остали без посла, а потом и без стана. Ниједан Муслиман из Бањалуке не може стићи до Београда чак и ако је у питању и хитна операција.

- Рушење џамија у Бањалуци говори о ширењу требињског случаја и подстицању Муслимана и Хрвата на такозвано добровољно иселовање. Да се у Бањалуци не би поновило Требиње треба заштитити људе, а једини начин за то је демилитаризација тог града, рекла је Наташа Кандић.

дан Василијевић из Фонда за хуманитарно право и истакао да су политички представници наше земље саучесници у догађајима у Сјеверину, Буковици и Штрпцима.

Рифат Растодер, новинар из Подгорице описао је шта се све догађало фамилији Бунгур из Буковице чијих је 12 чланова киднаповано и одведено у Чајнице одакле је шесторо пуштено, петоро задржано, а за једног старца се тврди да је убијен. Међу онима који су задржани у Чајници су и малолетна деца, а против њих су тамошњи органи подигли кривичне оптужнице.

Растодер је рекао да је због тих догађаја о којима се у јавности мало зна 139 људи напустило Буковицу. Он је изнео и оцену да је отмица из воза на станици у Штрпцу (на делу пруге који пролази кроз БиХ) започела практично по поласку воза из Београда, а да су у Штрпцу отети само изведени из воза. За ту тврдњу он је нудио и сведоке и пустио траку на којој је једно такво сведочење.

Да држава није баш ажурна у откривању починилаца ових недела, сведочи и податак да нису објављена ни имена отетих грађана. Указано је и на проблематично привођење извесног Милана Лукића у ужички затвор одакле је пуштен. А за Луки-

војне групе који је ухваћен у Сјеверину.

Милка Зуличић, мајка отетог Звездана, изразила је своје чуђење поводом информације коју је добила у српској служби безбедности. Наиме није протекло ни 24 сата откако је почињена отмица а она је у телефонском разговору са радником из безбедности сазнала да служба има сва имена отетих, што је помало чудно с обзиром да се не ради о путницима авиона којима се узимају генералије.

Професор Правног факултета у Подгорици Небојша Вучинић је оценио да је однос власти према отмицама правно и политички неодговоран, док је Константин Обрадовић нагласио да нема повратка Југославије у међународну заједницу без поштовања фундаменталних права човека.

Родбина отетих посебно је истицала да њихови захтеви за окончањем случајева и повратком њихових чланова породице, живих или мртвих, немају никакву политичку позадину. Како је речено циљ конференције за штампу је да се јавност о свему детаљније упозна и предупреду нови трагичнији догађаји.

Уколико, како је речено, овдашње власти не реше случај тражиће се помоћ и од међународних организација за заштиту људских